

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci navrhovateľa: **A.**, bytom U., *zastúpený advokátkou JUDr. I.*, Advokátska kancelária M., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Považskej Bystrici**, Centrum č. 1/1, Považská Bystrica, za účasti: 1/ Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. Nám. M.R. Štefánika č. 1, Žilina, 2/ Slovenský pozemkový fond, Búdkova č. 36, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporcu zo dňa 29. októbra 2008 č. H 08/00270-R/1113-BEI-A-50, o odvolaní účastníka Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. Nám. M.R. Štefánika č. 1, Žilina proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11Sp/9/2009 - 18 zo dňa 29. apríla 2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11Sp/9/2009 - 18 zo dňa 29. apríla 2009 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporcu uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu § 250j ods. 2, písm. a/ O.s.p.. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd v preskúmvanej veci mal preukázané, že odporca rozhodnutím zo dňa 29. októbra 2008 č. H 08/00270-R/1113-BEI-A-50 rozhodol tak, že navrhovateľ nespĺňa podmienky reštitučného zákona podľa § 3 ods. 1, písm. l/ zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátenie vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „reštitučný zákon“) na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam v kat. úz. V., pretože neprešli na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady a slúžia účelu, na ktoré boli vyvlastnené. Krajský súd z administratívneho spisu mal preukázané, že navrhovateľ požiadal o navrátenie vlastníctva k parc. č. 906/5, 906/12 905/5 v celosti z dôvodu § 3 ods. 1, písm. l/, o/

reštitučného zákona, pôvodnou vlastníčkou bola P., ktorá zomrela dňa 28.2.1959 a podľa uznesenia bývalého Štátneho notárstva v Považskej Bystrici č. D 260/59 vlastníkom predmetných nehnuteľností sa stal navrhovateľ. Podľa rozhodnutia Okresného národného výboru v Považskej Bystrici č. Výst. 3449/68-330-A/10 zo dňa 21.11.1968 boli vyvlastnené časti predmetných nehnuteľností P., ale rozhodnutie jej nebolo doručené a ani navrhovateľovi, ktorý už v tom čase bol vlastníkom. Krajský súd konštatoval, že uvedené vyvlastňovacie rozhodnutie sa týkalo osoby, ktorá zomrela 28.2.1959 a stratila spôsobilosť mať práva a povinnosti i procesnú spôsobilosť a preto ide vo vzťahu k P. o nezákonné rozhodnutie. Podľa názoru krajského súdu za danej situácie, keď prešli pozemky na štát, došlo k prechodu vlastníctva bez právneho dôvodu a tým je daný reštitučný titul podľa § 3 ods. 1, písm. o/ reštitučného zákona, ako bol uplatnený navrhovateľom. Vyslovil, že v ďalšom konaní je správny orgán povinný rešpektovať právny názor súdu (§ 250r O.s.p.) a zistiť možnosť navrátenia vlastníctva alebo priznania náhrady podľa § 6 reštitučného zákona. Poukázal na to, že riešenie podmienok pre reštitučný titul podľa § 3 ods. 1, písm. l/ reštitučného zákona je právne irelevantné, ako aj, že právny názor vyslovený v jeho rozhodnutí sa však nevzťahuje na iné nároky navrhovateľa z iných vyvlastňovacích rozhodnutí.

Krajský súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p., úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si právna zástupkyňa trovy nevyščísli.

Proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa sa v zákonnej lehote odvolal Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. Nám. M.R. Štefánika č. 1, Žilina – povinná osoba. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil a preskúmané rozhodnutie správneho orgánu potvrdil. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa. Namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodol na základe nesprávneho posúdenia danej veci. Dôvodil, že navrhovateľ si neuplatnil žiadosť o prinavrátanie vlastníctva k pozemkom alebo náhradu v zmysle § 3 ods. 1, písm. o/ reštitučného zákona a súčasne, že nespĺňa zákonné podmienky na vrátenie vlastníctva v zmysle uvedeného reštitučného titulu. Uviedol, že vo vyvlastňovacom rozhodnutí č. 10847/1960-330-A/10 zo dňa 12.12.1962, kde bola parc. č. 906/5 906/12 vyvlastnená P. sa uvádza len ako vlastníčka z PKV č. 22, ale vyvlastňovacie rozhodnutie bolo doručené A., dvakrát, a preto navrhovateľ musel vedieť, že mu boli vyvlastnené nehnuteľnosti a za čo, z ktorých dôvodov navrhovateľ jednoznačne nespĺňa podmienky podľa § 3 ods. 1, písm. o/ reštitučného zákona. Ďalej tvrdil, že dotknuté pozemky boli vyvlastnené v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi a splňajú účel, pre ktorý boli vyvlastnené, ako aj, že pozemky boli vyvlastnené pre výstavbu Vodného diela N. v kat. úz. U. (pôvodne k.ú. V.) a bol vykonaný zápis na liste vlastníctva na vlastníka Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. Nám. M.R. Štefánika č. 1, Žilina, IČO: 36 022 047. Poukázal na to, že pozemky sa využívajú ako skládka lomového kameňa určeného na opravu abráziou narušených brehov vodnej nádrže vodného diela N. a úpravu výmoľov na pobrežných pozemkoch a v ďalšom sa predmetný pozemok využíva ako medziskládka vyťaženého materiálu pri čistení zaústenia toku M. a na presun mechanizmov pri čistení. Žiadal vlastníctvo k pozemkom ponechať vlastníkovi: Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. Nám. M.R. Štefánika č. 1, Žilina, IČO: 36 022 047.

Navrhovateľ sa na odvolanie povinnej osoby nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Odporca sa stotožnil s odvolaním Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p. Žilina z dôvodu, že navrhovateľ A. podľa jeho názoru nespĺňa podmienky § 3 ods. 1, písm. o/

reštitučného zákona a to preto, že nehnuteľnosť bola riadne vyvlastnená v zmysle vtedy platných predpisov a navrhovateľ v uvedenom období bol aktívny štátny pracovník (predseda MNV) a ovládal právne predpisy a tak mal možnosť domáhať sa svojich práv. Žalovaný správny orgán návrh na rozhodnutie o odvolaní povinnej osoby proti rozsudku krajského súdu odvolaciemu súdu nepredložil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím odporca nevyhovel nároku navrhovateľa ako oprávnenej osoby uplatnenej podľa reštitučného zákona na navrátenie vlastníctva k žiadaným nehnuteľnostiam, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím odporca v rámci konania podľa reštitučného zákona žiadateľovi ako oprávnenej osobe nepriznal vlastníctvo ani právo na náhradu za žiadané pozemky.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3, 5 reštitučného zákona právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok, a zároveň preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne. Rozhodnutie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 vydá obvodný pozemkový úrad. Na konanie podľa odseku 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Proti rozhodnutiu obvodného pozemkového úradu podľa odsekov 2 a 4 možno podať opravný prostriedok na súde.

Podľa § 3 ods. 1 reštitučného zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku

- a) výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí veci alebo zhabaní veci v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa skorších predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov,
- b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme,
- c) postupu podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo podľa § 287a zákona č. 87/1950 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 67/1952 Zb.,
- d) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov,
- e) vyhlásenia zmluvy o postúpení pohľadávok pre prípad vyst'ahovania (tzv. renunciačné vyhlásenie),

- f) toho, že občan zdržiavajúci sa v cudzine nehnuteľnosť zanechal na území Slovenskej republiky alebo ktorého majetok prešiel na štát podľa zákona č. 183/1950 Zb. o majetku zanechanom na území Československej republiky osobami, ktoré optovali pre Zväz sovietskych socialistických republík a presídlili na jeho územie,
- g) zmluvy o darovaní nehnuteľnosti uzavretej darcom v tiesni,
- h) dražobného konania uskutočneného na úhradu pohľadávky štátu,
- i) súdneho rozhodnutia, ktorým sa vyhlásila za neplatnú zmluva o prevode majetku, ktorou občan pred odchodom do cudziny previedol vec na iného, ak dôvodom neplatnosti bolo opustenie republiky, prípadne uznanie takejto zmluvy účastníkmi za neplatnú; v takom prípade je oprávnenou osobou nadobúdateľ podľa uvedenej zmluvy, a to aj ak táto zmluva nenadobudla účinnosť,
- j) kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok,
- k) odmietnutia dedičstva v dedičskom konaní urobeného v tiesni,
- l) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,**
- m) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,
- n) znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady,
- o) prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu,**
- p) politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody,
- r) odovzdania do vlastníctva družstva podľa osobitných predpisov,
- s) príkázania do užívania právnickej osoby na základe zákona č. 55/1947 Zb. o pomoci roľníkom pri uskutočňovaní poľnohospodárskeho výrobného plánu alebo vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby,
- t) prevodu na štát spoločne užívaných singulárnych lesov a lesných družstiev, ak členmi družstva boli aj fyzické osoby; na prevzatie tohto majetku sa použijú osobitné predpisy.

V zmysle ust. § 1 písm. a/, b/ reštitučného zákona tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu (zák. č. 229/1991 Zb.). Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria, b/ lesný pôdny fond.

Predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať podľa reštitučného zákona bolo, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade v zmysle § 5 ods. 1 uvedeného zákona a súčasne preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 2 ods. 1, 2 tohto zákona, ako aj že žiadané nehnuteľnosti prešli v zákonnej dobe (od 25.2.1948 do 1.1.1990) na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku skutočností taxatívne ustanovených v § 3 ods. 1, 2, 3 reštitučného zákona, právo na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady si oprávnená osoba uplatnila v lehote ustanovenej v § 5 ods. 1 označeného zákona (do 31.12.2004) a žiadané pozemky ku dňu odňatia mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 1 tohto zákona ako aj, že žiadané nehnuteľnosti neboli vydané podľa zákona o pôde (zákon č. 229/1991 Zb.).

Na konanie o nárokoch oprávnených osôb v zmysle zákona o pôde sú príslušné pozemkové úrady podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona v spojení s § 5 ods. 5 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v platnom znení.

Pre konanie pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 reštitučného zákona platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) podľa § 5 ods. 3 reštitučného zákona.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie (§ 32 správneho poriadku).

Správny orgán v danej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si síce zadovážil dostatok skutkových podkladov a vo veci zistil skutočný stav, avšak jeho právny názor bol skutkovo a právne nesprávny, z ktorých dôvodov v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre zrušenie jeho rozhodnutia a vrátenie veci mu na ďalšie konanie súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 a s § 250j ods. 2 písm. a/.

Odvolaací súd z predloženého spisu krajského súdu, ktorého súčasť tvoril administratívny spisový materiál žalovaného správneho orgánu v danej veci zistil, že navrhovateľ ako oprávnená osoba si dňa 2.12.2004 uplatnila na Obvodnom pozemkovom úrade v Považskej Bystrici v zmysle reštitučného zákona nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom vedených v kat.úz. U. v PK vložke č. 22, parc.č. 906/12, roľa, parc.č. 906/5, roľa a parc.č. 905/5, roľa z dôvodu, že nehnuteľnosti prešli na štát podľa § 3 ods. 1, písm. l/, o/ reštitučného zákona, nárok si uplatnil po pôvodnej vlastníčke P., rod. M., ktorá zomrela dňa X.; na základe uznesenia bývalého Štátneho notárstva v Považskej Bystrici č. D 260/59 zo dňa 27.7.1960, právoplatného dňa 19.8.1960, navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k žiadaným nehnuteľnostiam titulom dedenia po poručiťke P., rod. M., zomrelej dňa X.; ONV odbor výstavby a vod. hosp. v Považskej Bystrici rozhodnutím č.j. Výst-10847/1960-330-A/10. zo dňa 12.12.1962 vyvlastnil P., rod. M. pozemky nachádzajúce sa v kat. úz. V., zapísané v pozemkovej knihe vl.č. 22 parc.č. 905/5 vo výmere 322 m², parc.č. 906/5 vo výmere 223 m² a parc.č. 906/12 vo výmere 160 m²; ďalším rozhodnutím ONV odbor výstavby v Považskej Bystrici č. Výst. 3449/68-330-A/10 zo dňa 21.11.1968 jej vyvlastnil pozemky v kat. úz. V. zapísané v pozemkovej knihe vl.č. 22 parc. č. 906/12 vo výmere 203 m², parc.č. 906/5 vo výmere 192 m² a parc.č. 905/5 vo výmere 14 m², podľa identifikácie parcel žiadané pozemky boli začlenené do pozemku parc.č. 2628, vodné plochy, vlastníctvo k pozemku parc.č. 2628 je zapísané na liste vlastníctva č. 3 kat. úz. U. v prospech SR - Slovenský vodohospodársky podnik, š.p.

Odporca preskúmaným rozhodnutím rozhodol tak, že navrhovateľ ako oprávnená osoba nespĺňa zákonné podmienky podľa § 3 ods. 1, písm. l/, reštitučného zákona na navrátenie vlastníctva alebo priznania práva na náhradu za pozemky v kat. úz. V. zapísané v pozemkovej knihe vl.č. 22 parc.č. 906/12 vo výmere 203 m², parc.č. 906/5 vo výmere 192 m² a parc.č. 905/5 vo výmere 14 m² v podiele žiadateľa 1/6 z dôvodu, že uvedené nehnuteľnosti neprešli na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady a nehnuteľnosti slúžia na účel, na ktoré boli vyvlastnené.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správny orgán na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil nesprávny právny záver.

Pokiaľ ide o reštitučný nárok týkajúci sa žiadaných pozemkov z predložených listinných dôkazov a to z výpisu pozemkovej knihy vl. č. 22 kat. úz. V. a z uznesenia Štátneho notárstva v Považskej Bystrici č. D 260/59 zo dňa 27.7.1960, právoplatného dňa 19.8.1960 vyplýva, že pôvodnou vlastníčkou zapísanou v pozemkovej knihe žiadaných nehnuteľností bola P., rod. M., ktorá zomrela dňa 28.2.1959 a titulom dedenia po uvedenej poručiťke vlastnícke právo k žiadaným nehnuteľnostiam nadobudol v celosti navrhovateľ, teda navrhovateľ okamihom smrti poručiťky vstúpil titulom dediča do všetkých práv a povinností poručiťky a tým aj do jej vlastníckych práv k žiadaným nehnuteľnostiam a na základe právoplatného dedičského rozhodnutia bolo potvrdené jeho vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam v celosti. Z rozhodnutí ONV odbor výstavby v Považskej Bystrici č.j. Výst-10847/1960-330-A/10. zo dňa 12.12.1962 a č. Výst. 3449/68-330-A/10 zo dňa 21.11.1968 vyplýva, že v kat.úz. V. boli vyvlastňované pozemky, okrem ďalších, zapísané v PK vl.č. 22 ako parc. č. 906/5, 906/12 a 905/5 v prospech P. rod. M., pozemky boli teda vyvlastňované vlastníkovi podľa zápisu v pozemkovej knihe a v danom prípade vlastníčke zapísanej vo vl.č. 22. Vzhľadom k tomu, že pôvodná vlastníčka podľa zápisu vo vl.č. 22 pozemkovej knihy P. rod. M. v čase vydania vyvlastňovacích rozhodnutí býv. ONV v Považskej Bystrici (zo dňa 12.12.1962 a zo dňa 21.11.1968) nežila, keďže zomrela dňa X., rozhodnutia býv. ONV v Považskej Bystrici smerovali proti mŕtvej osobe, ktorá skutočnosť má za následok, že rozhodnutia býv. ONV v Považskej Bystrici zo dňa 12.12.1962 a zo dňa 21.11.1968 je treba považovať v časti týkajúcej sa vyvlastnenia pozemkov P. rod. M. za nulitný právny akt, keďže P. rod. M. okamihom smrti stratila spôsobilosť byť nositeľom akýkoľvek práv a povinností, a aj procesnú spôsobilosť byť účastníkom vyvlastňovacieho konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu pokiaľ z uvedených skutkových okolností vyplýva, že vyvlastňovacie rozhodnutia ako správny akt štátu smerovali proti mŕtvej osobe, nemohli nastať právne účinky ním sledované, pretože okamihom smrti fyzickej osoby, táto stratila spôsobilosť na práva a povinnosti, z ktorých dôvodov jej nemohlo byť vyvlastnením odňaté vlastnícke právo k predmetným pozemkom, keďže už ani nebola ich vlastníčkou, a teda jej ani nebolo možné priznať náhradu za ne. Vzhľadom k tomu, že týmito úkonmi štátu boli pozemky však odňaté a pre účely vodného diela aj použité, bolo potrebné posúdiť v danom prípade prechod predmetných pozemkov na štát bez právneho dôvodu podľa § 3 ods. 1, písm. o/ reštitučného zákona.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k zhodnému názoru ako súd prvého stupňa, že reštitučný nárok navrhovateľa týkajúci sa žiadaných nehnuteľností parc.č. 906/5, 906/12 a 905/5 nachádzajúcich sa v kat. úz. U. zapísaných v PK vl.č. 22 spĺňa zákonné podmienky podľa § 3 ods. 1, písm. o/ reštitučného zákona, pretože pozemky prešli na štát alebo inú právnickú osobu bez právneho dôvodu, keďže boli vyvlastňované pôvodnej vlastníčke P., rod. M. v rozpore so zákonom a vlastnícke právo zákonného dediča po uvedenej poručiťke – navrhovateľa, neprešlo na štát zákonom predpokladaným spôsobom.

Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že riešenie podmienok pre reštitučný titul podľa § 3 ods. 1, písm. l/ reštitučného zákona je v danej veci právne irelevantné, ako aj, že jeho právny názor vyslovený v napadnutom rozsudku sa však nevzťahuje na iné nároky navrhovateľa z iných vyvlastňovacích rozhodnutí.

Odvolací súd súčasne dáva do pozornosti žalovanému správne mu orgánu, že preskúmaným rozhodnutím rozhodoval len o reštitučnom nároku k častiam žiadaných nehnuteľností, ktoré prešli na štát na základe rozhodnutia ONV odbor výstavby v Považskej Bystrici č. Výst. 3449/68-330-A/10 zo dňa 21.11.1968, (parc.č. 906/12 vo výmere 203 m², parc.č. 906/5 vo výmere 192 m² a parc.č. 905/5 vo výmere 14 m²), pričom zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu je zrejmé, že rozhodnutím ONV odbor výstavby a vod. hosp. v Považskej Bystrici č.j. Výst-10847/1960-330-A/10. zo dňa 12.12.1962 prešli na štát aj ďalšie časti žiadaných nehnuteľností (parc.č. 905/5 vo výmere 322 m², parc.č. 906/5 vo výmere 223 m² a parc.č. 906/12 vo výmere 160 m²). Povinnosťou žalovaného správneho orgánu bude preto v ďalšom konaní v intenciách názoru súdu, ktorým je viazaný (§ 250r O.s.p.), posudzovať reštitučný nárok navrhovateľa v zmysle § 3 ods. 1, písm. o/ reštitučného zákona k žiadaným nehnuteľnostiam v častiach, ktoré prešli na štát na základe rozhodnutia ONV odbor výstavby v Považskej Bystrici č. Výst. 3449/68-330-A/10 zo dňa 21.11.1968 a súčasne v intenciách tohto právneho názoru súdu bude posudzovať reštitučný nárok navrhovateľa taktiež podľa § 3 ods. 1 písm. o/ reštitučného zákona na navrátenie pozemkov, ktoré prešli na štát na základe ďalšieho rozhodnutia ONV odbor výstavby v Považskej Bystrici č.j. Výst-10847/1960-330-A/10. zo dňa 12.12.1962, pretože na základe oboch uvedených rozhodnutí ONV v Považskej Bystrici prešlo vlastníctvo na štát v rozpore s vtedy platnými právnymi predpismi.

Vzhľadom na uvedené pri posudzovaní reštitučného nároku navrhovateľa podľa § 3 ods. 1, písm. o/ reštitučného zákona sa mení v danej veci aj jeho postavenie ako oprávnenej osoby, pretože zo skutkových okolností vyplýva, že vlastníctvo k žiadaným nehnuteľnostiam prešlo na štát v čase, keď vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam podľa dedičského rozhodnutia svedčalo navrhovateľovi a to v celosti, a preto je potrebné ho považovať za oprávnenú osobu podľa § 2 ods. 1 reštitučného zákona.

Odvolací súd z dôvodov uvedených vyššie považoval námietky vznesené povinnou osobou v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa za nedôvodné.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože si ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 21. apríla 2010

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth